

ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਜੇ.

ਰਜਿੰਦਰ ਗਰਗ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ
— ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1987 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2868

6 ਦਸੰਬਰ 1988

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)- ਐੱਸ. 189, 192, 193 ਅਤੇ 193-ਏ—
ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ — ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ
ਦਿੱਤੀ ਗਈ— ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ — ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸੀ ਗਈ
ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 192 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਅਧੀਨ
ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ
ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ
ਵਾਪਸ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੪)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ:

- (i) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
- (ii) 4 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।
- (iii) ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੋ।
- (iv) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ
ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
- (v) ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ
ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਤਕਾਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਲ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ
ਪੀ.4 'ਤੇ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ
ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ।
- (vi) ਅਤੇ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।
- (vii) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਸ.

ਆਰ ਐਸ ਮਿੱਤਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੀ.ਐਸ.ਬਾਜਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ
ਸ.

ਰਜਿੰਦਰ ਗਰਗ ਬਨਾਮ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐੱਮ. ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.)

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.

(1) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ

ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਛੋਟਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 193-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911, ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਨਰਲ ਅਟਾਰਨੀ ਰਾਹੀਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ-ਕਮ-ਦਫਤਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫੀਸ. 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1987 ਨੂੰ 50 ਰੁਪਏ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1987 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨਿਰਮਾਣ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1987 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 193-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮਿਤੀ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1987 ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ (ਅੰਕੜਾ P.4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 189 ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ।

(3) ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸ . ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 'ਲੀਲਾ ਭਵਨ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਖੇਤਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਲਾਟ ਸੀ। ਸਥਿਤ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 192 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਨੁਸਾਰ 'ਲੀਲਾ ਭਵਨ' ਦੀ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਵਿਚਲੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਣ-ਬਿਲਕੁਲ ਇਲਾਕਾ, ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 192 ਤਹਿਤ ਉਸ ਖੇਤਰ ਸਬੰਧੀ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 193-ਏ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 193-ਏ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਟਾਈਪੋਗ੍ਰਾਫਿਕਲ ਗਲਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਰਡਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਆਰਡਰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।

(4) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪੂਰਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 192 ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਕੋਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 192 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1987 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 192 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 193 ਤਹਿਤ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ. 3 ਜੂਨ, 1987 ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

(5) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1987 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.4) ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੁਖਤਿਆਰ-ਇੰਦਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮੁਨੀ ਕਮੇਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ। 1987. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਮਿਣਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 500

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਮੁਖਤਿਆਰ-ਇੰਦਰ ਕੌਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2362.

12 ਦਸੰਬਰ 1988

ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ (1870 ਦਾ VII)- ਐੱਸ. 7(v)(a) ਅਤੇ 7(v)(d)—ਖੇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਲਈ—ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ — ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਇਹ ਤੱਥ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਦੇ S. 7(v)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ S. 7(v)(d) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'tr' ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 'ial' ਕੋਰਟ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੪)।

115 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ. ਵਿਰਦੀ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਸਿਤੀ 9 ਜੂਨ, 1987 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ 2 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 152 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੀ. ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7(V)(d) ਵਜੋਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ (v)(a) ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 20 ਜੁਲਾਈ, 1987 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ।